

Sen Kaybettin

– Mustafa Kara · 23 Haziran 2013

acemi sevgimle emekleme merhalesinde
takılıyorum engebelere
dolaniyorum çıkmazlarımın etrafını
tel örgü çekili yalnızlığımın zincirleri kilitli
tıkanıyor, pırangalanıyorum yolun başında
kapını çalmakla çalmamak arasında gel gitler yaşıyorum
çaresizlikler içerisinde,
ya hiç açılmayacak,
ya da yüzüme kapanacak korkusu
kendini beğenmişğin edası vardı sende de
kaf dağındaydı yüreğin ve erişilmez gibiydin
işte o zaman
başımдан aşağı, kaynar sular şok etkisi yarattı yüreğimde
oysa ben senin sevgini daha yükseklerle taşıyıştım
bütün cesaretimi toplayıp
gönül otağına gelmişim, boynum kıldan inceydi
vurmasını bilsaydın

şimdiki sevdalar, yamalı bohçaya dönmüş
üç gün sever, beşinci gün bıkarılmış
ömürlük dediğimiz aşklar, alışkanlık kazanıca
miadını doldurmadan olurmuş mevta!

biz sevdalı yürekler
yani... sen ve ben
neden? bir noktada buluşamayız
mıknatıs gibi zıt kutuplarız
neden?
gönül kapımız çalmışken bir kere
mükemmeli ararız.
sen! sen mükemmel kadın!
gönül kapımı açmam dedin.
hal bu ki, benim sana
yedi kat yerin altından, karanlıktan çıkartılmış
elmas gibi, ışı ışı parıldayan

yüregimi açmıştım sana!
göremedin orada ki seni
benim de ikinci şansı vermeyeceğimi bilemedin
ne diyebilirim.
sen kaybettin!

Mustafa Karahmetođlu